

De vroome Don Quichot te paard : keerdicht

<https://hdl.handle.net/1874/35971>

Pamphlet 1785-14

DE VROOME
DON QUICHOT

TE PAARD.

KEERDICHT.

Smaal vrij op Leydens Burgerij —
Wie zal des Smulpaaps zang vereeren? —
Gij zaagt, tot heil der Maatschappij,
Die braaven moedig *exerceeren*,
En preest, 't is waar, de *vaardigheid*,
Waarmede zij 't lofslijk werk *volbragten*,
De *netheid*, orde en juist *beleid*;
Maar kan m' in ernst dit wel *verwagten*,
Van u, wiens gril- en spotziek oog
Geen paerd ontziet met bruine *hairsen*?
Zeg, wat uw *spotlust* toch *bewoog*?
Gij zegt: 't *scheen* mank, 't was hoog van *jaaren*. —
Is *schijn* dan *zijn*, of is dit *recht*? —
Neen, — zo daar immer kogels *flooten*,
Wis hieldt ge u buiten het *gevegt*,
Of liet ze op bef en mantel *flooten*.

Zeg,

Zeg, heeft Apoll' u ooit gekend,
 Of heeft hij, door milioenen *flagen*,
 Voor 't Hekeldicht u zo gewend,
 Dat gij die op uw' rug kunt *dragen*?
 Ik wed, zat gij eens op het *dier*,
 Met eenen bijbel in uw *handen*,
 De *Pikker* af, gansch stout en *fier*,
 Dat elk van lach zou *klappertanden*;
 En, sloegt ge uw oogen naar *omhoog*,
 Licht wierd dan elk met u *bewoogen*,
 En dagt, schoon 't niets beduiden *moog*:
 Der zotten taal is rasch *vervloogen*.
 Want mij is, 'k zeg het heel *bodaard*,
 Het denkbeeld in den zin *gereezen*,
 Zou soms die man, zat hij te *paerd*,
 De Ridder DON QUIXOTE wel *wezen*?
 Steek hoed en bijbel naar *omhoog*,
 Bid, smeek genade aan deze *benden*,
 Of gij hun mooglijk nog *bewoog*,
 Uw huid te sparen, en uw *lenden*;
 Of zijt gij dommer dan het *beest*,
 En kan 't uw breeden rug *verdragen*?
 Daar 's meer een voorbeeld van *geweest*,
 Dat men een gek verjoeg met *flagen*.

Zeg niet: 'k heb zondig niets *gedaan*.
 't Is flegt, dus valsch een' eed te *zweeren*;
 Blijf stil, of ge een stuk hout waart, *staan*;
 Maak geen Paskwil op 't *exerceeren*;
 Want als ge eens zo veel slagen *kreegt*,
 Gelijk in 't oproer honderd *slaaven*,
 Zo dat gij eindelijk *nederzeegt*,
 Zoudt gij als *Rofinant* niet *draaven*;
 Dan zondt gij nooit, als *Rofinant*,
 In Spanje voor een eeuw *begraven*,
 Herrijzen, of door 't gansche *Land*,
 Gelijk een gek om ambten *draaven*.
 ó, Dolle Ridder! schendig *dier*!
 Ik bid je, houd U toch in *waarde*,
 Want komt ge op 't onverwagtst eens *hier*,
 Dan wordt gij ligt een prooi der *aarde*.
 ó Braave Leydsche *Burgerschaar*!
 Nooit moet ge een valsch profeet *waardeeren*,
 Hij brengt U altijd in *gevaar*,
 Gij kunt er waarlijk niets van *leeren*;
 Sta, als een man, vast op uw *stuk*,
 En laat U door hem niet *verschrikken*.
 Wilt, in geluk of *ongeluk*,
 U nooit naar zijne leering *schikken*.

Wil hij dus rijmen, laat hij *maar*,
Gij zult er vast niet hard om *loopen*;
Veel rijmlaars vindt men hier en *daar*,
Zij zijn Apoll' te vroeg *ontkropen*;
Geduld, bedaardheid en *verstand*,
Kan zotten arbeid 't beste *keeren*,
Het krielt van gekken in het *Land*,
Laat U deez' DON QUICHOT dit *leren*.

